

The background of the cover is a collage of torn, light-colored paper pieces. Several pairs of scissors are scattered across the page, some appearing as faint, semi-transparent overlays and others as more prominent, dark silhouettes. The overall aesthetic is industrial and hands-on.

dwars

STUDENTENBLAD UNIVERSITEIT ANTWERPEN

**DE HARDE KNIP IN DE
PRAKTIJK**

**HET WIELERSEIZOEN
SAMENGEVAT**

**OP DE KOFFIE BIJ
CABIN**

TD: GISTEREN?!

Ik was gisteren op een TD. Wacht, het is niet de bedoeling dat mijn verhaal, mijn boodschap voor de wereld, onnavolgbaar wordt. Mijn eerste solo-editoriaal en ik weet eigenlijk nu al niet meer waarover ik het wil hebben. Oh ja, ik had het over een TD. Tijdens de fietstocht, ook wel de heenweg naar de TD, dacht ik aan iets: ik dacht aan dit wat je nu leest. Wat wordt de boodschap? Ik kan schrijven over het (studenten)leven en de problemen die daarbij horen. Over de knip, die menig eerstejaars de stuipen op het lijf jaagt (pagina's 4-6 vertellen je er alles over). Of over onderzoek, innovatie, valorisatie of duurzaamheid (lees pagina 9, voor alles over duurzaamheid op kot). Ik wil anekdotisch de dwarslezer – jij, dus – meenemen en plotseling een denkpatroon doorbrekende en hopelijk niet-cliché boodschap meegeven.

Over anekdotes gesproken: bij aankomst bleek het zo'n feestje te zijn dat iedereen wel kent, of toch zou kunnen kennen, met alle elementen om er een geslaagde avond van te maken: een bende brede beveiligers aan de inkom, een enthousiaste praesidiumlinthouder die fungeert als dj, personen met een te lage concentratie bloed in hun alcohol en een vloer die voelt als nieuw rubber, maar uiteindelijk toch door allerlei (alcoholische) dranken plakkerig geworden beton blijkt. Om deze feestbenzine te kopen was er uiteraard ook een onoverzichtelijk *plasticdukatingeldruilsysteem*. De TD deed iets, ik weet niet wat, maar het deed iets met me. Alles waar ik daarvoor aan dacht, leek allemaal ineens ver weg.

De muziek op de TD deed me ergens, of met momenten juist nergens, aan denken. Er is overigens weinig muziek die me nergens aan doet denken. Regelmatig denk ik aan andere muziek, maar ook vaak aan een herinnering: een eerder feestje, een *love story* of een examen. *Love Me Again*, vooral bekend van een digitaal voetbalspelletje dat elk jaar opnieuw uitkomt, bracht me weer terug naar 2014. Schrijf ik momenteel over vroeger, of gaat dit over het nu? De *bass*, die de polyvalente feestruimte af en toe deed trillen alsof er een intercity met haast over raasde, zorgde voor een soort saamhorigheid. Oh nee, ik zei saamhorigheid: cliché. Het

gaat er niet om of iets wel of niet cliché is, toen ik daar was ging het eigenlijk sowieso nergens over. Het ging niet over de knip, onderzoek, innovatie, vallen en opstaan of duurzaam (over)leven op kot. Tegelijkertijd ging het over alles wat relevant was. Over *Another Love*, een nacht die je normaal alleen in films ziet en zoveel meer. Soms is het leven, of een editoriaal, als een TD: chaotisch, met veel geluid en momenten die niet meteen ergens over lijken te gaan, maar juist daardoor van waarde zijn. En misschien, als we geluk hebben, komt dat besef achteraf. Zoals nu.

Thijs van Dam, **hoofdredacteur**

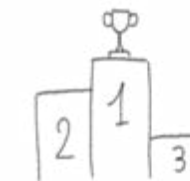
beeld: Ine Cuypers
lay-out: Lena Vercammen

- 4 de knip
- 8 struikelstenen
- 14 opinie
- 16 kunst op de campus
- 22 restauratie Rubenskapel
- 28 puzzels en memes
- 33 brieven uit Praag
- 35 poëzie
- 7 koepelkring
- 9 duurzamer op kot
- 15 brat Kamala
- 20 stuvers aan het woord
- 25 close-up
- 32 satire
- 34 het laatste woord

10 van Parijs naar Zürich

Benieuwd naar wat het er afgelopen wielerseizoen allemaal gebeurd is? Van de Olympische Spelen tot het WK, onze redacteur vat het allemaal even samen.

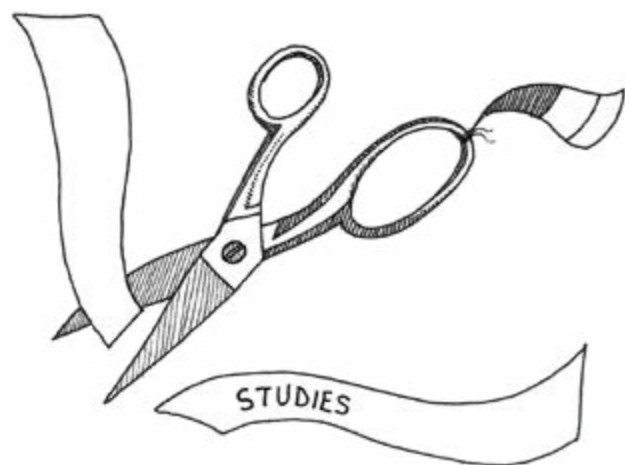

27 CABIN in 't Stad

Nieuw in GATE15: CABIN, een ontmoetingsplek waar de nadruk ligt op mentaal welzijn. *dWARS* sprak alvast met de medewerkers.

DE SNIPPERS VAN DE HARDE KNIP

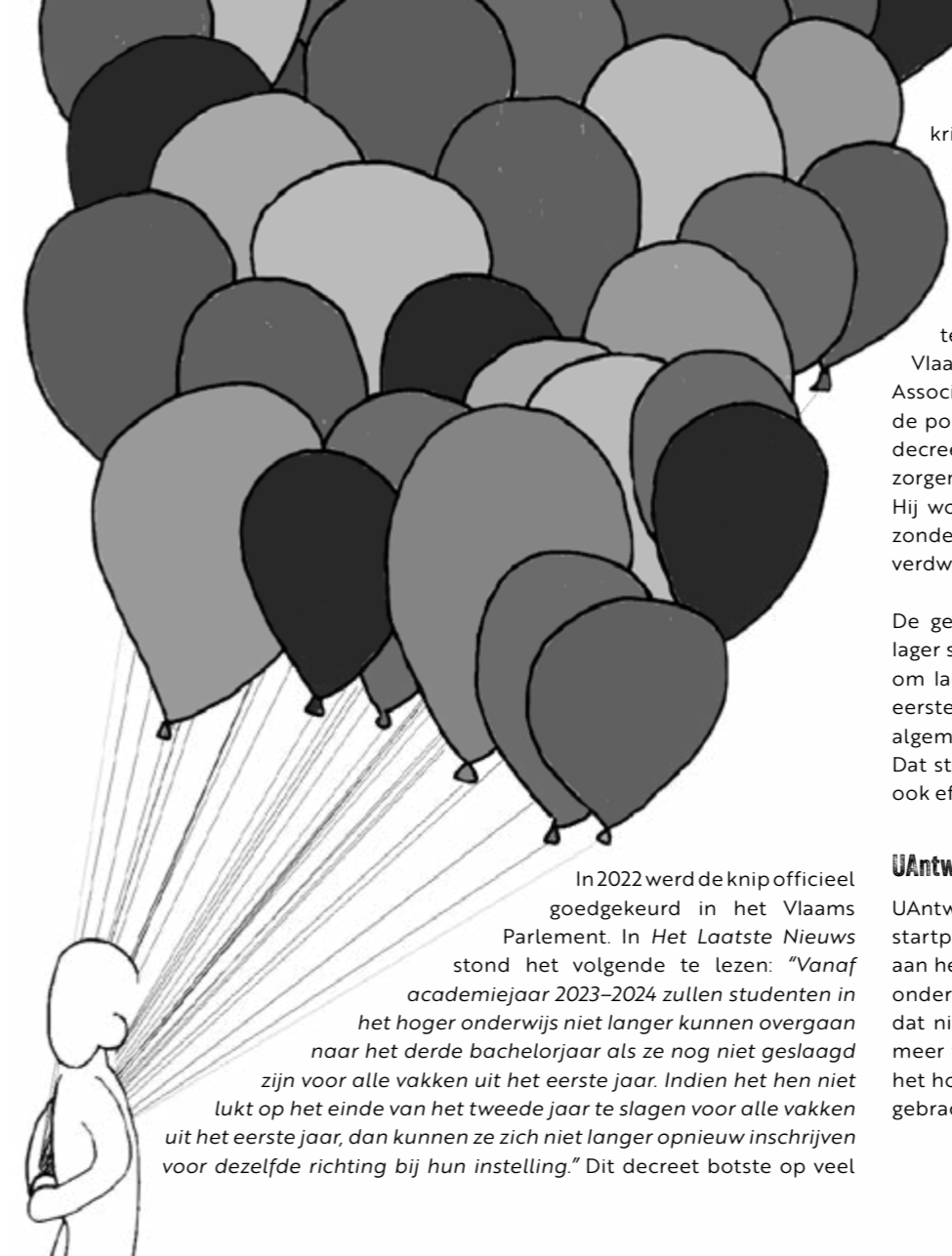
De 'harde knip', het is een term die sinds zijn introductie in 2019 al voor veel commotie en discussie heeft gezorgd. Voor de studenten die er de dupe van zouden worden, was het nog een ver-van-mijn-bed-show. De generatie van 2005 zat toen namelijk nog in het vierde middelbaar. De maatregel werd uitbundig besproken in 2021, maar zou pas van kracht gaan in het academiejaar 2023-2024. Uiteindelijk werd in 2022 de knoop doorgemaakt en zou het decreet uitgevoerd worden. Ondertussen hebben die studenten hun eerste jaar aan het hoger onderwijs achter de rug, maar hoe is die harde knip nu in de praktijk verlopen? Onze redacteur dook in de archieven van het internet op zoek naar het ontstaan van de harde knip en bekeek hoe deze in de praktijk uitgevoerd werd aan UAntwerpen. Wie houdt er de schaar vast en hoe zien de snippers er echt uit?

een kleine blik terug in het verleden

In 2019 werd de term 'de knip' voor het eerst vernoemd in een onderwijscontext. In *De Standaard* verscheen het artikel "Kan 'harde knip' studenten motiveren?" dat uitweidde over een actie van minister van Onderwijs Ben Weyts om een harde knip in te voegen tussen de Bachelor en Master aan de Vlaamse universiteiten. Dat hield in dat studenten niet aan hun masteropleiding mochten beginnen zonder een geldig bachelordiploma. Zo wou Weyts de studieduur verkorten door het combineren van bachelor- en mastervakken te verbieden. Daarnaast legde hij het idee op tafel dat eerstejaarsstudenten zich pas mochten herinschrijven voor dezelfde opleiding als ze de helft van hun opleidingsonderdelen behaalden. Beide acties zijn later afgekeurd door experts omdat ze als 'te streng' gezien werden.

In een lezersbrief van *De Morgen* uit 2021 kwam de knip opnieuw naar boven en meer in het model zoals wij het nu kennen. Een ombudsmedewerker van Arteveldehogeschool schreef het volgende: "Minister Weyts wil in het hoger onderwijs een harde knip invoeren. Het wetsontwerp bepaalt dat studenten niet langer kunnen overgaan naar het derde jaar als ze nog niet geslaagd zijn voor alle vakken uit het eerste jaar. Dit voorstel staat haaks op de flexibilisering van het hoger onderwijs en leidt tot een onredelijke studieduurverlenging. Er zijn wel meer studenten die het moeilijk hebben met één vak uit het eerste jaar. Ook goede studenten met inzet en ambitie. Er zijn betere systemen om aan studenten duidelijk te maken dat ze niet geschikt zijn. Ook de begeleiding door studietoelichters en trajectbegeleiders is op menselijk en inhoudelijk gebied sturend en relevant. Allemaal systemen die niet disproportioneel focussen op één vak maar op het gehele studiesucces van de student. De harde knip is naar mijn mening een kennelijk onevenredige maatregel." Hij vatte de grote bezorgdheden die later geuit zouden worden al samen nog voor de discussie goed en wel aanwezig was in het nieuws.

kritiek, niet alleen van (oud-)studenten en instellingen, maar ook van enkele oppositiepartijen. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) ging hier samen met de universiteiten en hogescholen van Brussel en Antwerpen hard tegenin. Ze schreven een open brief, waarin ze kritiek uitten op de timing van het nieuwe decreet en het feit dat dit het studierendement niet zou verhogen, maar net zou verlagen. Omdat het decreet volgens hen niet ondersteund werd door wetenschappelijk onderzoek en zelfs tegen het advies van de simulatieberekeningen ging, riepen de VVS, de Vlaamse Onderwijsraad, de Vlaamse Hogescholenraad, de Universitaire Associatie Brussel, de Associatie Universiteit & Hogescholen Antwerpen en de politieke partijen PVDA, Vooruit en Groen op om niet te stemmen voor dit decreet. Volgens minister van Onderwijs Ben Weyts zou deze maatregel ervoor zorgen dat studenten een grotere slaagkans verkrijgen in het hoger onderwijs. Hij wou hiermee het fenomeen van de 'eeuwige student' die blijft studeren, zonder uiteindelijk een diploma te behalen, verminderen en eventueel laten verdwijnen.

De gehele discussie hierover is natuurlijk genuanceerder dan een hoger of lager studierendement. Het standpunt dat het decreet studenten zou weigeren om langer te doen over hun studierichting omdat ze moeite hebben in hun eerste jaar, ondanks een grote passie en motivatie, werd weinig besproken. De algemene consensus was dat het studierendement verhoogd moest worden. Dat studenten die minder lang over hun studie deden meer kans hadden om ook effectief met een diploma af te studeren, was al een gevaarlijker standpunt.

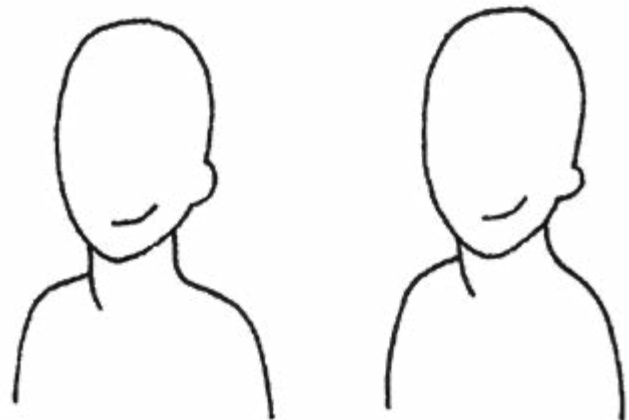
UAntwerpen knipt ook

UAntwerpen werkt sinds het afgelopen academiejaar met een startpakket. Dat startpakket bestaat uit alle vakken van het eerste jaar van het modeltraject. Om aan het derde jaar van de bachelor te mogen starten, moeten deze opleidingsonderdelen behaald worden binnen de eerste twee jaar van de opleiding. Als dat niet lukt, mag de student niet aan het derde jaar beginnen en zelfs niet meer verder studeren in de gekozen opleiding aan eender welke instelling in het hoger onderwijs. Dat laatste staat haaks op wat er eerder naar buiten werd gebracht over deze maatregel.

In 2022 werd de knip officieel goedgekeurd in het Vlaams Parlement. In *Het Laatste Nieuws* stond het volgende te lezen: "Vanaf academiejaar 2023-2024 zullen studenten in het hoger onderwijs niet langer kunnen overgaan naar het derde bachelorjaar als ze nog niet geslaagd zijn voor alle vakken uit het eerste jaar. Indien het hen niet lukt op het einde van het tweede jaar te slagen voor alle vakken uit het eerste jaar, dan kunnen ze zich niet langer opnieuw inschrijven voor dezelfde richting bij hun instelling." Dit decreet botste op veel

Concreet gezien voor de eerste generatie van de harde knip houdt dat in dat de studenten alle vakken van het afgelopen academiejaar 2023-2024 ten laatste moeten behalen in de tweede zit van augustus 2025. Als dat niet lukt, moeten ze een andere opleiding gaan volgen. Het feit dat de knip studenten afsnijdt van hun richting aan elke instelling is een nieuw gegeven. In de artikels die online te vinden zijn, wordt dat nooit vermeld. Het zorgt ervoor dat een student in het middelbaar veel stress heeft om een juiste studierichting in het hoger onderwijs te kiezen, maar dat die nadien geen zekerheid heeft om die opleiding af te mogen maken. Verder geeft dit eerstejaarsstudenten een extra laag bezorgdheden en druk. Ze moeten niet alleen leren omgaan met de schakel van het secundair onderwijs naar het hoger onderwijs, maar krijgen geen ruimte om fouten te maken in hun studiemethode en manier van werken. Ondanks een grote motivatie en interesse in hun studie, bestaat er dus de mogelijkheid dat studenten niet verder mogen studeren na twee jaar.

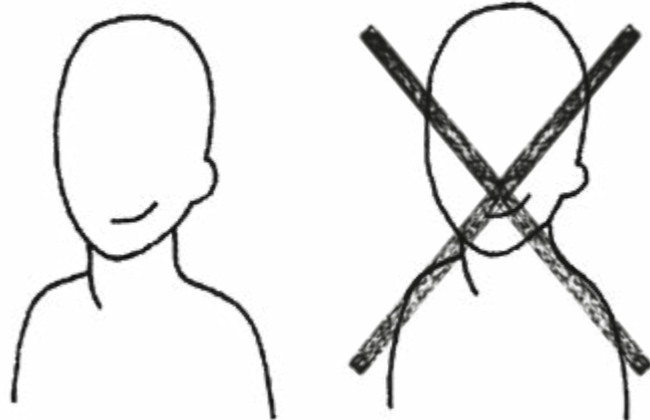
Niet alleen de vereisten om verder te mogen studeren aan UAntwerpen zijn veranderd met het decreet van de knip, de universiteit voerde ook nog enkele andere aanpassingen door die hiermee samenhangen. Tijdens de tweede zit van afgelopen augustus werden de herinschrijvingen van eerstejaars die hun startpakket niet in eerste zit behaalden automatisch geblokkeerd. Op SisA stond de boodschap dat hun herinschrijving geweigerd werd omdat ze onder studievoortgangsbewaking stonden, ongeacht hun resultaten in de eerste zittijd. Ze kregen hierover uitleg per mail en de blokkering werd pas opgeheven bij de bekendmaking van de resultaten van de herexamens.

Met de start van het nieuwe academiejaar zaten we samen met enkele eerstejaarsstudenten van de opleiding Taal- en letterkunde om te polsen naar hun reacties en emoties na hun eerste jaar. Lena, een 19-jarige studente Engels en Theater-, Film- en Literatuurwetenschap, vertelde me wat meer over haar ervaring tijdens de herexamens. "Er zat zo'n zware druk op die examens, omdat er in mijn achterhoofd steeds speelde dat als ik dit niet zou halen, ik niet verder zou mogen doen." Ondanks het feit dat ze nog een jaar heeft om haar startpakket te behalen, zorgt het decreet van de knip voor een gevoel dat haar kansen veel beperkter zijn dan de studenten die haar voorgingen.

Is het eerlijk dat eerstejaarsstudenten onder druk worden gezet om Weyts' grootste angst, de eeuwige student, tegen te gaan? Na de tweede zit van dit academiejaar zullen we het zien: de eerste snippers van de knip. Ik houd mijn hart alvast vast. ☐

tekst: Hanne Colémont
beeld: Yulia Yuryeva
lay-out: Ine Cuypers

OVERKOEPELEND

Een nieuwe hoofdrolspeler betreedt het toneel van ons studentenland-schap. Hij wordt de nieuwe overkoepelende studentenvereniging voor de buitencampussen. dwaars sprak met Mirte De Kuyer en Kaat Verhagen, de regisseurs en bestuurders van deze nieuwe club. Lange tijd vervulde ASK-Stuwer, voluit Antwerps Studentenkorps-Studentenwerking, de rol van overkoepelende vereniging. Spanningen binnen en buiten de club leidden er uiteindelijk toe dat het doek viel. Het nieuws haalde zelfs minder studentikoze nieuwsmedia zoals HLN en VRT.

"Feesten in 't Fort" – een zin die menig Wilrijkse student regelmatig in de mond neemt. De nieuwe club toont haar organisatorisch talent al door de kalender van de prominente feestlocaties in het Fort te beheren. Handig voor wie onverwachts praesidiumlid van een buitencampusclub wordt, of per abuis al is, en zin heeft in (het organiseren van) een feestje. Mirte en Kaat beheren de agenda's van de gewaardeerde Konijnenpijp (KP), Den Hangar en Feniks. Ook het leven van praesidiumleden in spe wordt meebepaald door de nieuwe koepelkring. Kaat zorgt ervoor dat er geen tijdsconflicten ontstaan bij populaire dooplocaties.

Net zoals Rome, is de nieuwe feestzaal in Fort VI niet in één dag gebouwd. Hetzelfde geldt voor de nieuwe overkoepelende vereniging. "Het belangrijkste nu is om eerst een stabiel team te vormen", vertelt Mirte. Door het momenteel nog kleine, maar hechte team is het aantal geplande activiteiten nog beperkt. "De vertrouwde evenementen, de Go-Kart Race en Kerst op UAntwerpen, keren zeker terug", verzekert ze ons. De Wilrijkse tegenhanger van Unifac werkt voor hun evenementen samen met alle clubs van de buitencampussen.

ONDER CONSTRUCTIE

Een kritische lezer zal zich na twee alinea's vol omschrijvingen als 'nieuwe overkoepelende vereniging van de buitencampus' wellicht afvragen: hoe heet deze club eigenlijk? Dat is precies de vraag die de oprichters zelf stelden aan hun medestudenten. Een online formulier gaat de artiestennaam voor de nieuwe hoofdrolspeler in het buitencampusstudentenleven bepalen. Op de Openingsdag kon elke aanwezige via een QR-code een naam insturen, waarna een coole commissie de hipste naam selecteert. Op het moment van schrijven is die nog niet bekend, of in ieder geval niet binnen onze redactie.

Gaat jouw studentikoze hartje sneller kloppen van samenwerken met studentenclubs? Ben je iemand die een hoofdrol wil spelen in het Wilrijkse studentenleven? Wil je een club die het Wilrijkse studentenleven vorm gaat geven vormgeven? Of droom je ervan een Go-Kart Grand Prix op campus Middelheim te organiseren? Scan de QR-code hieronder! ☐

tekst: Thijs van Dam
beeld: Yulia Yuryeva
lay-out: Lena Vercaemmen

DE ANTWERPSE STRUIKELSTENEN

Heb jij ze al gezien, de struikelstenen in onze studentenstad? Dat zijn kleine herdenkingsstenen, verwerkt in de stoep voor voormalige woningen van slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. Het project werd ontworpen door de Duitse kunstenaar Gunter Demnig en is ondertussen uitgegroeid tot een groot monument, bestaande uit honderdduizend stenen die over heel Europa verspreid liggen. Op elke steen vind je de naam en de geboortedatum van het desbetreffende slachtoffer, alsook de eventuele deportatiedatum en de plaats van overlijden. Ook in Antwerpen liggen verschillende van deze symbolische herinneringen. **dwards** belicht elke editie een Antwerpse struikelsteen. Deze editie: Max en Herman Telebaum.

Voor de Somersstraat 34, vlak bij het Centraal Station, liggen twee plaquettes die voorbijgangers herinneren aan de broers Max en Herman Telebaum.

Deze Antwerpse jongens waren slechts kinderen toen hun leven abrupt beëindigd werd door het naziregime. In december van het jaar 1943 verlieten de twaalfjarige Max en de tienjarige Herman hun oude vertrouwde stad Antwerpen om onder te duiken in het Franse weeshuis van Izieu. Dat was een schuilplaats specifiek voor Joodse kinderen. Ze konden daar drie maanden ontsnappen aan de verschrikkingen van de oorlog.

Max was de creatieveling van de twee. Zijn tekeningen, die bewaard zijn gebleven tot op de dag van vandaag, tonen een rijke verbeelding. Zo schetste hij een vliegtuig boven bergen en een indiaan in kleurrijke gewaden. Ondanks de dreiging wist hij troost te vinden in zijn kunst, tot het noodlot helaas toesloeg op 6 april 1944. Onder leiding van Klaus Barbie viel de Gestapo het weeshuis binnen. Max en Herman werden, samen met 42 andere kinderen en hun zeven verzorgers, gearresteerd. Enkele dagen later werden ze naar Auschwitz gedeporteerd, waar ze, net als zovelen, een gruwelijke dood vonden. Enkel de dertigjarige geneeskundestudent Léon Reifman kon toen aan de Gestapo ontsnappen door snel uit het raam te springen en zich in een struik te verstoppen. Later die avond hielpen de burens hem om uit Izieu te vertrekken. Na de oorlog heeft Reifman tegen Barbie getuigd tijdens zijn proces. Barbie werd uiteindelijk veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf en overleed in 1991 aan leukemie, zonder ooit berouw getoond te hebben.

De struikelstenen in Antwerpen, waaronder die van Max en Herman, vormen een onderdeel van het herdenkingsbeleid van de stad. Je kan zelf een struikelsteen aanvragen voor een slachtoffer van de Tweede Wereldoorlog via het aanvraagformulier op de website van Stad Antwerpen. Deze stenen dwingen ons de gruwel van de oorlog te herinneren en waarschuwen ons voor de toekomst, zodat dergelijke tragedies nooit meer plaatsvinden. □

tekst: Cato Van Lerberghe
beeld: Cato Van Lerberghe
lay-out: Ine Cuypers

DUURZAMER OP KOT

tekst: Lotte Helmerhorst
beeld: Lena Vercammen
lay-out: Ine Cuypers

Voor het eerst op kot gaan kan erg overweldigend zijn, zeker als je ook rekening wil houden met duurzaamheid, wat duur en ingewikkeld kan zijn. Wil je toch bijdragen aan een duurzamere wereld zonder je studentenbudget te veel te belasten? Maak je kot dan wat groener met deze eenvoudige en budgetvriendelijke tips voor een duurzamer studentenleven!

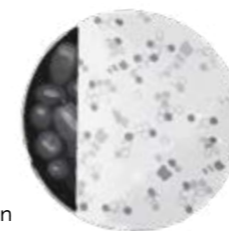

tip 1

De kans is groot dat je wegwerpscheermesjes gebruikt. Ze zijn dan wel goedkoop, maar ook erg vervuilend en laten we eerlijk zijn: ze werken ontzettend slecht. Een eenmalige investering in een veiligheidsscheermes is een keuze waar je de rest van je leven profijt van hebt. Deze hoeft je nooit meer weg te gooien. Je wisselt alleen af en toe het mesje zelf. Het mesje bestaat enkel uit metaal, en is dus goed recycleerbaar. Een betaalbaar veiligheidsscheermes vind je bijvoorbeeld op de webshop bamboozy.nl.

tip 2

Als je op kot gaat, zal je voor jezelf moeten koken. Als je groenten of andere verpakkingen overhoudt, zul je initieel misschien kiezen voor plasticfolie om de overgebleven producten vers te houden. Plasticfolie kun je makkelijk vervangen door een herbruikbaar alternatief: 'bijenwaswraps'. Dit zijn katoenen lapjes bedekt met bijenwas, die je na gebruik gewoon kunt schoonspoelen onder de kraan. De meest budgetvriendelijke bijenwaswrap vind je bij Wibra.

tip 3

Als student ben je vaak afhankelijk van koffie en thee om de dag door te komen. Daarom is de aanschaf van een herbruikbare koffiebeker een duurzame keuze. Je kunt de beker gebruiken bij de automaten op campus, in je favoriete koffietent, of om natuurlijk je eigen koffie van thuis mee te nemen. Kies het best voor een lekvrije variant, zodat je hem na gebruik probleemloos in je rugzak kunt stoppen. Een lekvrije koffiebeker kun je op allerlei plekken online vinden, er is voor elk wat wils.

tip 4

Je moet je kot natuurlijk ook schoonhouden. Schoonmaakmiddelen in de supermarkt zijn vaak chemisch en daardoor niet goed voor het milieu. Er zijn echter duurzame alternatieven! Je kunt bijvoorbeeld makkelijk zelf je schoonmaakmiddelen maken met ingrediënten als azijn en *baking soda*. Deze schoonmaakmiddelen zijn vaak net zo effectief als chemische varianten, maar wel voordeliger en duurzamer. Wil je echt helemaal van de wegwerpverpakkingen af? Dan zijn de producten van Brauzz.com misschien wel wat voor jou. Op deze website bestel je een herbruikbare sprayfles met *refills* die je zelf kunt aanleggen met water. De *refills* komen in een papieren zakje dat je kan recyclen. Ze zijn dus volledig vrij van plastic.

Door deze eenvoudige en budgetvriendelijke tips toe te passen maak je niet alleen je kot groener, maar draag je ook bij aan een duurzamere wereld. Elk klein stapje in de goede richting kan een groot verschil maken. □

VAN PARIJS

TOT ZÜRICH

Het wielerseizoen op de weg van 2024 loopt stilaan op zijn einde en was een jaar vol contrasten. Indrukwekkende overwinningen, verrassende prestaties en, helaas, ook veel valpartijen en tragische ongevallen. Renners trotseerden uitdagende parcoursen, blessures en zware tegenslagen. Dit alles weerhield de Belgische renners er echter niet van om in internationale wedstrijden te schitteren. Hoogtepunten zoals de Olympische Spelen in Parijs en de Wereldkampioenschappen in Zürich brachten ware *moments de gloire* voor de Belgische wielersport. In dit artikel blik **dwaars** terug op de meest spraakmakende wedstrijden van de internationale wielerkalender, waarin de Belgen meer dan ooit hun stempel drukten op het hoogste niveau.

de rode draad

Het wielerseizoen op de weg werd dit jaar gekenmerkt door vele valpartijen, waarbij zowat elke ploeg getroffen werd door renners die door breuken en blessures moesten opgeven. Dit beïnvloedde natuurlijk ook de nationale selecties voor internationale wedstrijden. De eerste grote val was in Dwars door Vlaanderen, waar Wout van Aert, Jasper Stuyven, Mads Pedersen en Biniam Girmay vielen. Het verdict was erg zwaar voor die eerste twee: ze braken allebei hun sleutelbeen en Van Aert brak ook nog enkele ribben. Bye bye Ronde van Vlaanderen voor beide renners.

Enkele weken later volgde een nieuwe val in de Ronde van het Baskenland, waar boomwortels in een afdaling voor een massale val zorgden. Het grootste slachtoffer van deze valpartij was Jay Vine die twee ruggenwervels en een nekzwervel brak. Steff Cras belandde samen met hem in een betonnen greppel en liep een klaplong op. Ook Jonas Vingegaard lag tegen de grond. Een gebroken sleutelbeen, enkele gebroken ribben, een klaplong en een longkneuzing waren het zware verdict. Remco Evenepoel probeerde de val nog te ontwijken, maar knalde uiteindelijk toch tegen de grond. Hij brak zijn sleutelbeen en schouderblad.

Hoewel de betrokken renners maanden moesten revalideren, overleefden ze het tenminste. Dit in tegenstelling tot de Noor André Drege en de Zwitserse Muriel Furrer, die dit jaar stierven bij ongelukken in een afdaling. Deze incidenten en de vele valpartijen riepen vragen op over de veiligheid van de wielersport, aangezien renners in afdalingen vaak snelheden boven de honderd kilometer per uur halen met minimale bescherming. Slechts een dun laagje Lycra scheidt hen van het asfalt. Ideeën voor betere bescherming blijven echter nog verre toekomstmuziek, waardoor de sport ontzettend gevaarlijk blijft.

Olympische en Paralympische Spelen

Ondanks de vele valpartijen was het afgelopen wielerseizoen toch spectaculair, met als hoogtepunten de Olympische en Paralympische Spelen in Parijs. Remco Evenepoel schitterde door als eerste man ooit zowel de Olympische tijdrit als de wegrit te winnen. Wout van Aert eindigde als derde in de tijdrit na een zilveren inhaalrace van Filippo Ganna. Pechvogel was de twintigjarige Brit Joshua Tarling, die door een val net buiten het podium viel.

De wegrit van 273 kilometer in en rond Parijs paste perfect bij klassieke renners als Wout van Aert, Mathieu van der Poel en Mads Pedersen, maar de opvallende afwezigheid was Tadej Pogačar. Hij nam niet deel aan de Spelen wegens vermoeidheid, al zal de niet-selectie van zijn verloofde Urška Žigart ook een rol hebben gespeeld. Wie wel aan de start stond, was kersvers Olympisch kampioen Evenepoel. Hij plaatste een aanval op veertig kilometer van het einde en reed solo naar de overwinning, ondanks een lekke band. Evenepoel won met een minuut voorsprong op Valentin Madouas. Een andere Fransman, Christophe Laporte, veroverde de derde plaats.

Bij de vrouwen ging de winst in de wegrit verrassend naar de Amerikaanse Kristen Faulkner. Op de laatste beklimming van de Butte Montmartre hadden Marianne Vos en Blanka Vas een handvol seconden over op de eerste achtervolgers, Faulkner en de wereldkampioene Lotte Kopecky. Op een kleine drie kilometer van het einde versmolten de groepen en versnelde Faulkner. Geen van de anderen ging haar achterna en zo won ook zij solo de Olympische wegrit. In de sprint voor de overige medailles haalde Vos het van Kopecky en Vas. In de tijdrit won Grace Brown voor Anna Henderson en Chloé Dygert. Lotte Kopecky werd er zesde.

Op de Paralympische Spelen behaalde België vier medailles in de tijdritten. Er was echter kritiek op de organisatie, omdat de Paralympische renners langs de Parijse achterbuurten moesten fietsen en zo dus de iconische locaties links lieten liggen. Ook was er controverse over het samenvoegen van atleten met verschillende handicaps in dezelfde categorie. Ewoud Vromant, met één been, verloor nipt van Alexandre Léauté, met twee benen. Jonas Van de Steene moest zijn wegrit dan weer opgeven na een aanrijding, en dit terwijl hij op medaillekoers lag. Zonder reservefiets kon hij niet verder en kon België daags nadien ook niet starten in de ploegenachtervolging.

Europese Kampioenschappen

De Europese Kampioenschappen vonden dit jaar plaats in Belgisch Limburg. De wegrit werd vooraf getipt als een massasprint en dat weerspiegelde zich in de samenstelling van de nationale selecties, die grotendeels bestonden uit sprinters en hun treintjes. Bij de vrouwen ontbrak een van de grote favorieten, Lotte Kopecky. Lorena Wiebes, die vooraf als topfavoriete werd beschouwd, maakte die verwachting volledig waar door in een indrukwekkende sprint de overwinning op te eisen. Samen met haar op het podium stonden Elisa Balsamo en Daria Pikulik. ▶

Bij de mannen was de Belgische ploeg een van de sterkste met twee uitgesproken kopmannen, Tim Merlier en Jasper Philipsen, die elk werden ondersteund door hun eigen sprinttrein. Het verloop van de wedstrijd bleef erg spannend, zeker nadat Mathieu van der Poel enkele aanvallen plaatste om uit het peloton weg te springen in een poging de sprint te ontlopen. Deze aanvallen werden keer op keer geneutraliseerd, waardoor het uiteindelijk toch neerkwam op de verwachte massasprint. Hierin toonde Merlier zijn klasse door het goud te veroveren. Olav Kooij moest genoegen nemen met zilver, terwijl Madis Mihkels verrassend het podium haalde. Jasper Philipsen eindigde nipt buiten het podium op de vierde plaats.

De tijdrit, die later in de week plaatsvond, bracht een nieuw hoogtepunt voor Lotte Kopecky. Ondanks haar afwezigheid in de wegrit nam ze wel deel aan de strijd tegen de klok. Kopecky won haar eerste internationale titrittel, voor topfavoriet Ellen van Dijk en Christina Schweinberger. Bij de mannen ontbrak Remco Evenepoel, wat de kansen voor de andere Europese tijdrijders aanzienlijk vergrootte. Het was de Italiaan Edoardo Affini die uiteindelijk met de gouden medaille aan de haal ging, na een indrukwekkende tijdrit waarin hij Stefan Küng en Mattia Cattaneo achter zich liet. Opvallend bij de tijdritten was ook de prestatie van de Belg Alec Segaert. Bij de beloftecategorie, voor renners onder 23 jaar, wist hij voor de derde keer Europees kampioen tijdrijden te worden. Wat zijn prestatie nog indrukwekkender maakte, was dat zijn winnende tijd sneller bleek dan die van Affini bij de elites. Hiermee bewees hij dat hij helemaal klaar is voor de overstap naar de elite volgend seizoen.

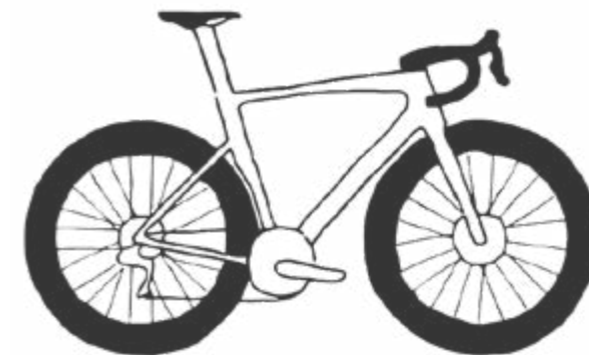
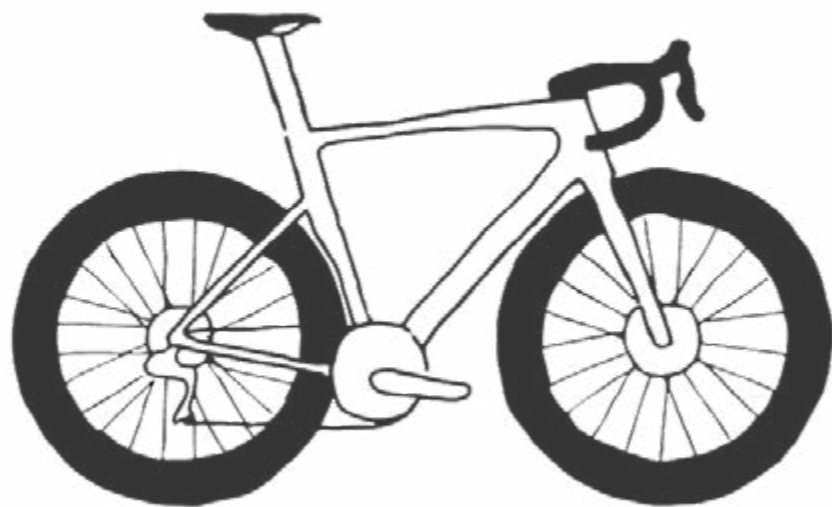
Wereldkampioenschappen

Het WK van 2024 vond plaats in en rond Zürich en werd gekenmerkt door veel regen, tricky afdalingen en scherpe bochten. Dit leidde tot veel valpartijen en helaas ook een overlijden. De achttienjarige Zwitserse Muriel Furrer liet het leven tijdens het WK voor junioren in een natte afdaling. Op verzoek van haar ouders ging het WK verder, met een minuut stilte voor elke wedstrijd en de vlaggen op halfstok.

De koers gaat echter voort. België kende een succesvol WK met zes medailles bij de G-wielrenners, waaronder goud in het tijdrijden voor Ewoud Vromant en goud in de wegrit voor Maxime Hordies. Vromant won ook brons in de

wegrit, terwijl Hordies brons pakte in de tijdrit. Tim Celen behaalde zilver in de T2-klasse in de tijdrit en Marvin Odent behaalde ook zilver in zijn tijdrit.

Bij de vrouwen viel de tijdrit wat tegen voor Lotte Kopecky. De kersverse Europees kampioene tegen de klok zei zelf dat ze haar waardes niet kon trappen en eindigde als vijfde op ruime afstand van Grace Brown, die ook de Olympische tijdrit won, Demi Vollering en Chloé Dygert. De wegrit werd een echte nagelbijter. Het koude en natte weer zorgde voor een loodzware koers waarbij enkel de topfavorieten een rol van betekenis zouden spelen. Voor België waren dat uittredend wereldkampioene Lotte Kopecky en bergkoningin van de Tour de France Femmes, Justine Ghekiere. Ghekiere was een ploeg op zich tijdens deze wegrit: ze reageerde op elke aanval van de sterke Nederlanders en zorgde er eigenhandig voor dat Kopecky nog kon meestrijden voor de regenboogtrui. Ook de andere topfavoriete Vollering streed nog volop mee voor het goud, net als een tiental andere vrouwen. Op enkele kilometers voor de finish bleek dat het een sprint voor goud ging worden. Kopecky sprintte naar haar tweede wereldtitel op rij. Chloé Dygert en Elisa Longo Borghini mochten mee het podium op.

Ook bij de mannen viel de Olympische kampioen opnieuw in de prijzen. Remco Evenepoel won de strijd tegen de klok voor Filippo Ganna. Een verre derde was een andere Italiaan, de Europees kampioen Edoardo Affini. De mannen hadden geluk tijdens hun wegrit, want zij werkten deze volledig af in de zon. Voor de start van de wegrit waren er drie uitgesproken favorieten: uittredende wereldkampioen Mathieu van der Poel, Olympisch kampioen Remco Evenepoel en alleswinnaar Tadej Pogačar. Zoals vaak was er een vroege vlucht, een zestal renners waagde hun kans. Daar kwamen, na een nieuwe aanval, enkele interessante namen bij, zoals Jay Vine en ploegmaten van zowel Pogačar als Evenepoel. De wedstrijd opende volledig toen diezelfde Pogačar op net iets meer dan honderd kilometer voor het einde besloot dat het wat sneller mocht. Met hulp van zijn landgenoot uit de vroege vlucht Jan Tratnik geraakte hij bij de kopgroep. Ook daar ging het echter te traag voor de Giro- en Tourwinnaar en hij viel aan tijdens een steile beklimming. Enkel zijn ploegmaat bij UAE Team Emirates, Pavel Sivakov, mocht mee en de twee maakten er een koppeltijdrit van. Daar kwam echter een einde aan op zo'n vijftig kilometer van de finish. In de achtergrond probeerden de andere favorieten Pogačar terug te halen, maar er kwam nooit een goede samenwerking en Evenepoel zat al snel geïsoleerd. Pogačar maakte het nog spannend, na een mindere laatste ronde werkte hij zijn superaanval succesvol af en werd hij voor de eerste keer in zijn carrière wereldkampioen. Op een kleine minuut van hem kwam Ben O'Connor als tweede toe en sprintte Mathieu van der Poel in een kleine groep naar de derde plaats. Remco Evenepoel eindigde dit WK als vijfde.

Met deze laatste gouden medaille is het internationale wegseizoen afgesloten en kan België terugkijken op een succesvol jaar met bijna twintig medailles, waarvan een kleine tien goudgekleurd zijn. En voor diegenen die niet weten waar ze nu naar kunnen kijken, het einde van het wegseizoen luidt meteen ook de start van het veldritseizoen in, dus koers genoeg! □

tekst: Elena Ceuppens
 beeld: Ine Cuypers
 lay-out: Ine Cuypers en Lena Vercammen

SAFARITOERISME

Ik ben altijd al een wintermens geweest. Warmere dagen bieden me doorgaans enkel onfortuinlijke omstandigheden zoals plakkerige handen, bezwete kleren en billen die aan mijn stoel blijven kleven bij het rechtstaan. Naast die kwaaltjes is er nog iets dat me enorm stoort tijdens de zomermaanden, namelijk safaritoerisme. Je hebt het vast al eens meegemaakt: je bent lekker aan het scrollen op Instagram en plots sta je oog in oog met een Afrikaans kind dat je niet kent! Je komt erachter dat een van je kennissen dit jaar op safarireis ging en daar allerlei foto's heeft gemaakt van kinderen op straat. Eventueel heeft je kennis zelfs een van die kinderen in de armen gesloten voor de foto! Of je kennis het kind of diens ouders kent? Natuurlijk niet, maar het is toch oh zo schattig!

Het was juni toen ik dit jaar de eerste foto van een of ander Afrikaans kindje op mijn Instagramfeed kreeg. Ik vraag me echt af hoe zulke momenten tot stand komen. Ik doe even een gokje. Het is februari en de familie Jansen zit aan de ronde tafel om hun jaarlijkse verlof te plannen. "Laten we dit jaar eens zot doen", zegt vader Jansen enthousiast. "Laten we op safari gaan, daar heb ik altijd al van gedroomd", poneert de moederkloek van het gezin. Het gezin gaat aan de slag en komt terecht op allerhande 'gespecialiseerde' safariewebsites zoals www.tanzaniaspecialist.com of www.afrikaPLUS.nl. Ze kiezen vervolgens het reisbureau met de scherpste prijzen en dat is dat!

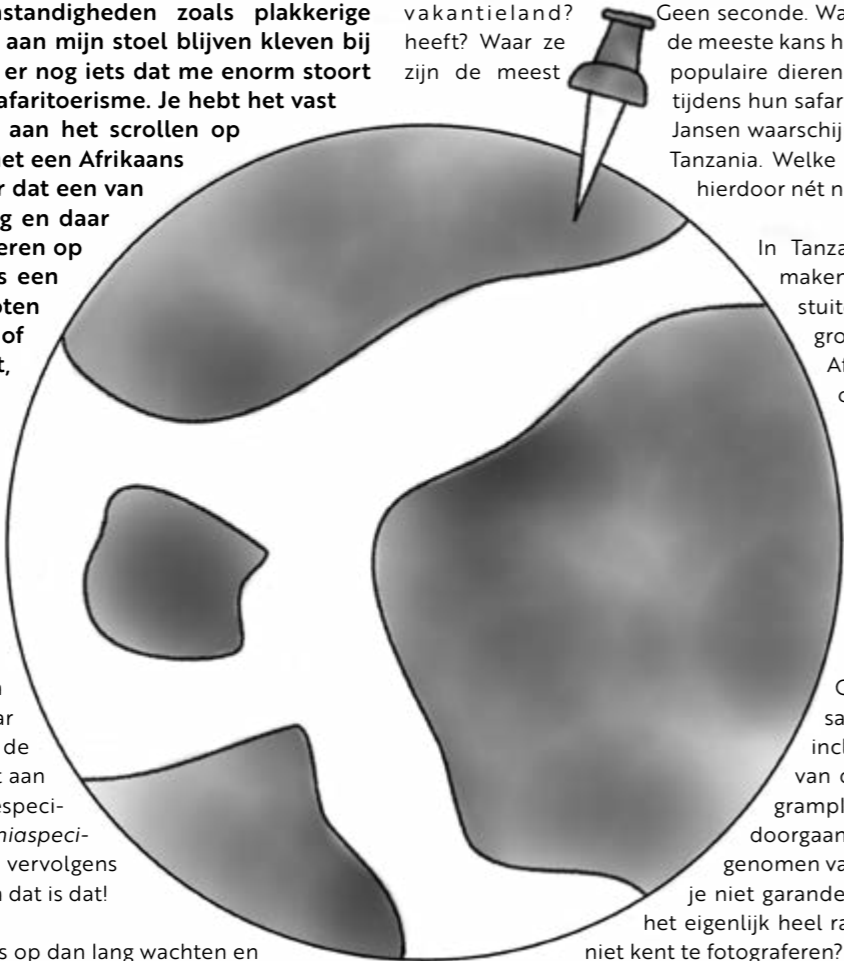
Voor het gezin Jansen zit er nu niets anders op dan lang wachten en onderzoek doen naar welke outfits ze moeten meenemen naar 'Afrika'.

tekst: Emma Mertens
beeld: Ine Cuypers
lay-out: Thijs van Dam

Of ze onderzoek vakantieland? heeft? Waar ze zijn de meest

doen naar de geschiedenis of cultuur van hun aanstaand Geen seconde. Wat de familie Jansen wel onderzocht de meeste kans hebben om de big five te spotten. Dat populaire dieren die toeristen graag willen spotten tijdens hun safari. Met die informatie komt het gezin Jansen waarschijnlijk terecht in Zuid-Afrika, Kenia of Tanzania. Welke informatie heeft de familie Jansen hierdoor nét niet meegekregen?

In Tanzania wil de overheid meer plaats maken voor safaritoerisme, maar ze stuiten er tegen de Masai-burgers, een grotendeels nomadisch volk in Oost-Afrika. Die werden doodleuk verzocht om het land van hun voorouders te verlaten. Waar moeten die toeristen anders hun Instagramfoto's nemen? Toen ze niet wilden vertrekken, werden de Masai verdreven met vuurwapens en traangas. Toch weigerden ze hun land te verlaten en de Tanzaniaanse overheid ontnam vervolgens het stemrecht van honderdduizend Masai-burgers. Gelukkig kan de langverwachte safarireis van de familie Jansen, inclusief luxeverblijf op het gebied van de Masai en enorm schattige Instagramplaatjes met onbekende kinderen, doorgaan. Of de familie Jansen kennis heeft genomen van deze tragische situatie? Dat kan ik je niet garanderen. Of de familie Jansen inziet dat het eigenlijk heel raar is om een groep kinderen die je niet kent te fotograferen? Ook dat weet ik niet. □

KAMALA HARRIS' BRAT SUMMER

Kamala Harris is vermoedelijk de laatste persoon die je associeert met de term *brat*, maar haar campagne heeft deze term op onverwachte wijze nieuw leven ingeblazen. Ondertussen doet de herfst zijn intrede, maar de impact van Harris' *brat summer* houdt nog steeds stand.

Vicepresident Harris werd de nieuwe democratische presidentskandidaat nadat Joe Biden zich deze zomer uit de race terugtrok. In plaats van de traditionele camperoute te volgen, heeft Harris zich succesvol *gerebrand* door de *brat*-trend van popster Charli XCX volledig te omarmen. Gekenmerkt door de neongroene kleur en de rebelse houding heeft deze trend de presidentskandidaat zeer populair gemaakt bij de jonge kiezers. Zo hielp het Harris om een recordbedrag van 81 miljoen dollar aan donaties in één dag op te halen.

brat summer, the origin story

Het idee om de trend te integreren in de presidentscampagne ontstond nadat zangeres Charli XCX "Kamala IS brat" tweette. Het team van Harris paste zijn strategie snel aan en omarmde het album en de associatie met de popster. Zo integreerde Harris de neongroene achtergrond, net zoals Charli's muziek, in TikTok-video's op het officiële profiel van de campagne. Dat gaf haar onmiddellijk een culturele boost vanuit de *Gen Z*-hoek. Daarnaast plaatst Kamala Harris zich met haar voornaam in de schijnwerpers. Deze *first name basis* maakt haar toegankelijker voor de jongere generatie dan andere klassieke politici. Deze onconventionele benadering heeft Harris zeker geholpen om een frisse wind te laten waaien door

Washington D.C. en bijgevolg de hele Verenigde Staten. Zo trekt ze een jong publiek aan dat zich gemakkelijk identificeert met de zelfverzekerde, maar niet per se perfecte, *brat*-houding.

de laatste verkiezingsloodjes

Ondanks de vliegende start van de campagne blijft de race naar het Witte Huis een uitdaging. Harris moet haar brede steun consolideren en twijfelende kiezers winnen. Aan de republikeinse kant jongleert Donald Trump met juridische problemen en hoopt hij deze gescheiden te houden van zijn presidentsrace. Harris' blazen is minder bedoeld, waardoor de *brat summer* de weg vooruit lijkt. De kritiek van Trump op de *brat*-houding is tevergeefs en versterkt Harris nog meer in de ogen van *Gen Z*. Hoewel Trump eerst minder gefocust leek op het vergaren van jonge kiezers, catert hij zijn campagne nu toch meer naar *Gen Z*. Net als Harris begon Trump onlangs met een TikTok-account en begon hij zelfs te toeren langs Amerikaanse colleges. Is dit een wanhoopsactie?

Drie weken voor de verkiezingen blijft Harris vastbesloten om haar momentum vast te houden. Met Harris' onconventionele campagne en het terugtrekken van Biden lijken de kansen van de democraten aanzienlijk te zijn gegroeid. Is de VS nu eindelijk klaar voor zijn eerste vrouwelijke president? □

tekst: Cato Van Lerberghe
beeld: Lena Vercammen
lay-out: Julie Vanstraelen

ZIEN, BEMINNEN EN BEGRIJPEN MET RENAAT BRAEM

tekst: Casper Peeters
beeld: Ine Cuypers
lay-out: Thijs van Dam

Soms kan kunst bevreemdend werken. Meer dan eens kunnen we ons afvragen wat een kunstwerk nu eigenlijk is, wat het moet voorstellen en of het zelfs kunst is. Welk verhaal moeten we erin lezen? De campussen van UAntwerpen staan vol kunstwerken, maar of er veel studenten zijn die ze goed bekijken valt te betwijfelen. **d**wars vliegt erin en belooft je dat vijf minuten eerder opstaan om de pareltjes op de universiteit toch eens goed te bekijken, helemaal de moeite waard is.

De Koninklijke Academie aan de Mutsaardstraat staat bekend om haar – je raadt het al – kunst! Het is niet verwonderlijk dat de kunstigste der universiteitscampussen een imposant patrimonium aan vrij te bezichtigen artistieke oeuvres bezit. Iedereen die al eens een poging heeft gedaan zichzelf een weg te banen door de doolhofachtige gangen van Campus Mutsaard zal er zijn oog wel al eens op hebben laten vallen. Van de reusachtige lichaamsstudies in de inkomhal tot de beeldhouwwerken bij de vrije monumentale, op elke hoek is er wel iets te bezien. Zelfs de talrijke posters die ophangen in de gangen zijn kunstwerkjes op zich. Omringd door dit overaanbod aan moois zijn de meest betekenisvolle werken vaak *hidden in plain sight*.

Een van de meest imposante werken op de campus is aangebracht in de grote traphal centraal in het gebouw. 'Het leven beelden door ruimte en licht' is het thema van een kleurrijke muurschildering die in 1963 werd ontworpen door Renaat Braem, Antwerps sterarchitect, zelf oud-leraar en oud-student van de architectuuropleiding aan de Mutsaardstraat. Het oog van een ongetrainde student zou het werk omwille van zijn simpliciteit en eenvoudige contrasten makkelijk afschrijven of, nog erger, het heel hun studiecariëre negeren. Maar dat is natuurlijk geheel ten onrechte.

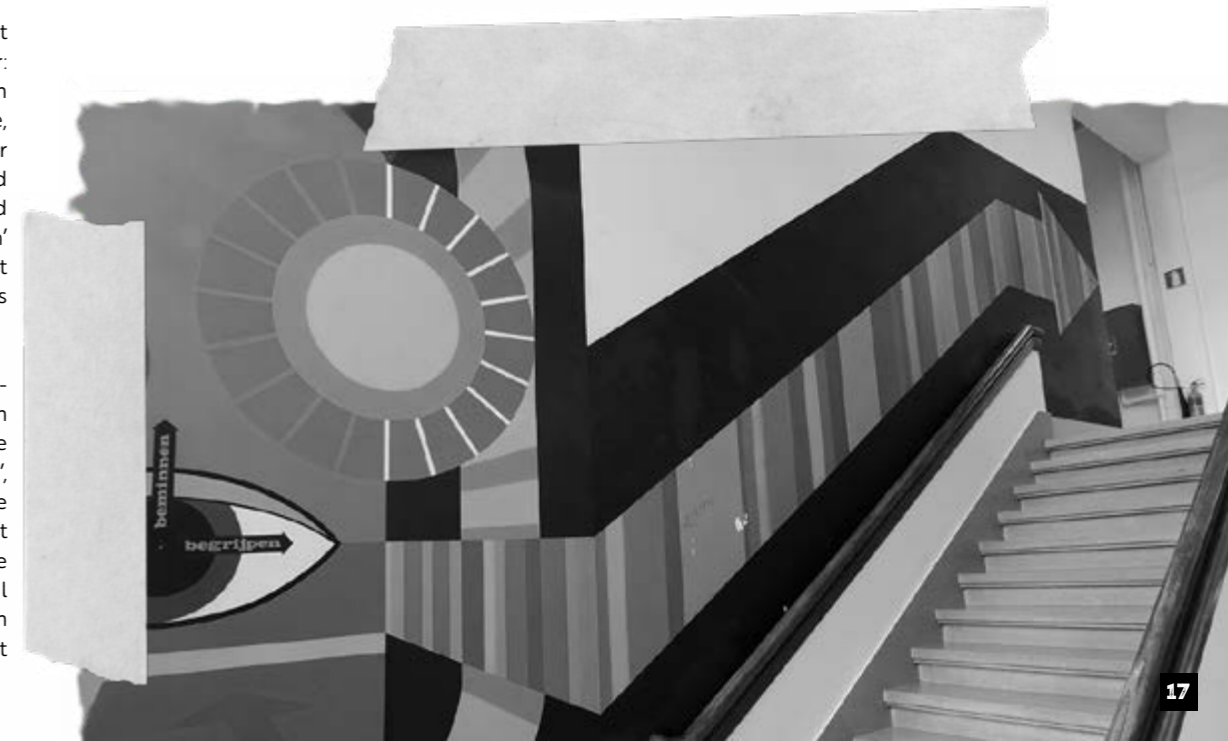
Renaat Braem is onlosmakelijk verbonden aan de Academie. Nadat hij er in 1935 afstudeerde als architect liep hij stage in Parijs bij het Zwitserse modernistische icoon Le Corbusier. Hij werd in deze hoedanigheid lid van het invloedrijke Congrès Internationaux d'Architecture Moderne (CIAM) en drukte zo zijn stempel op de modernistische bouwkunst in Europa en de wereld. In 1947 keerde de architect terug naar Antwerpen om leraar stedenbouw te worden aan zijn alma mater. In 1962 zou hij zelfs directeur worden van de Academie. Het was in deze hoedanigheid dat Braem zijn muurschildering ontwierp. Hij zal met zijn werk, aangebracht op een prominente plaats, zeker een boodschap hebben willen uitdragen aan de honderden studenten die elk jaar de trap oplopen. Het werk vat namelijk samen hoe een onervaren student aan de Academie, of aan de hedendaagse universiteit, volgens hem zou kunnen uitgroeien tot een goede architect of stedenbouwkundige.

Braems architecturale en modernistische achtergrond schijnt sterk door in het werk. Het is zeer symbolisch en wekt de illusie dat de architectuur van de traphal doorloopt in de geschilderde muur. Het werk is als het ware een poort naar een andere realiteit, een ruimte waarin een gestileerde boom en een zon afgebeeld staan. Het is een plaats die door de kunstenaar wordt gedefinieerd door de woorden 'natuur' en 'ruimte'. Deze trompe-l'oeil wordt versterkt door twee pijlen die de weg wijzen in en uit de artificiële ruimte. Een derde pijl verlaat het canvas en wijst de toeschouwer naar de ateliers op de eerste verdieping van het gebouw, waar de woorden 'functie', 'konstruktie' en 'vorm' geschreven staan.

Volgens architectuurhistoricus Jo Braeken verbeeldt de muurschildering Braems visie op architectuur: volgens Braem de kunst van het organiseren van de ruimte tot bevrijding van de mens. Functie, constructie en vorm zijn daarbij de bouwstenen voor goede architectuur. Die goede praktijk is gebouwd op observatie, centraal op het werk gesymboliseerd door een oog waarop de woorden 'zien', 'beminnen' en 'begrijpen' geschreven staan. Dat drietal vormt het fundament waarop een goede architect volgens Braem dient te bouwen.

Die boodschap komt niet alleen van pas voor architecten. Waar werken met functie, constructie en vorm misschien te technisch is voor de gemiddelde student, kan de basis, 'zien, beminnen en begrijpen', wel een leidraad vormen voor alle leerlingen aan de Antwerpse universiteit. In deze eerste weken van het academiejaar, waarin de snelheid van de lessen, de boeken en de nieuwe relaties je eigen persoon wel eens kunnen voorbijsteken, kan 'zien, beminnen en begrijpen' een handig mantra vormen om terug met de voetjes op de grond te vallen.

In een vaak opgejaagde wereld kan het soms moeilijk blijken om te zien, te beminnen en te begrijpen. Zeker het leven van een student, waarin elke week een nieuwe opgave in petto heeft, doet ons af en toe vergeten dat we best ook eens buiten onszelf kijken om broodnodige inspiratie op te doen. Probeer daarom net zoals dit werk eens verder te kijken, door de muur heen. Sta te midden van alle drukte eens stil. Je zal wat je dan ziet misschien niet meteen liefhebben, maar als je het probeert te beminnen zal je deze nieuwe ervaring op het einde van de rit gaan begrijpen. Braem daagt ons uit om als student een open geest te hebben en te leven zonder oogkleppen. Met een blik op oneindig, want we leven in een wereld zonder einde. Met het drieluik zien, beminnen en begrijpen in het achterhoofd loop je de volgende keer waarschijnlijk niet meer zomaar voorbij Braems werk zonder dat het je opvalt, en aanzet tot denken. □

DE KERNREDACTIE

Thijs van Dam
Hoofdredacteur

Wat is je favoriete ijsmaak?
Vanille, het hoeft niet altijd spannend te zijn.

Julie Vanstraelen
Adjunct-Hoofdredacteur

Wat is de volgende bestemming op je reis-bucketlist?
Edinburgh! Het lijkt me een magische plek, zeker in de herfst.

Welk instrument zou je willen leren spelen?
Ik speel al viool maar ik zou ook graag draailier willen leren spelen.

Lena Vercammen
Co-Verantwoordelijke Beeld

Ine Cuypers
Co-Verantwoordelijke Beeld

Welke film zou je elke dag kunnen kijken?
The Martian van Ridley Scott.

Elena Ceuppens
Co-Verantwoordelijke Eindredactie

Wat is jouw themesong?
The Killing Moon van Echo & the Bunnymen.

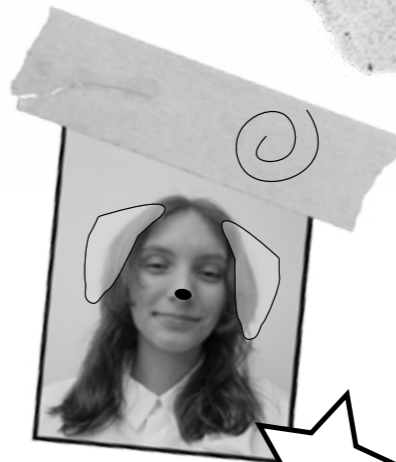

Remco Terryn
Co-Verantwoordelijke Eindredactie

Zou je ooit het kanaal tussen Frankrijk en Engeland proberen oversteken?
Nee.

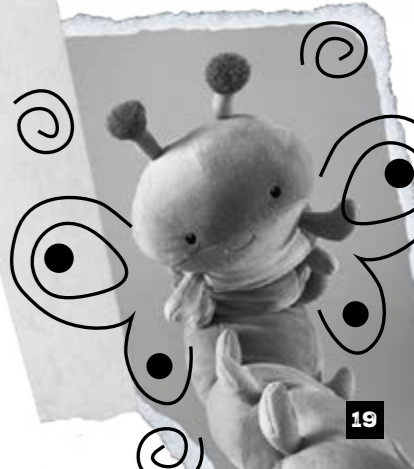
Hanne Golémont
Verantwoordelijke Sociale Media

Wat is je favoriete vogelsoort?
Een secretarisvogel, want dat is mijn totemdier, of een koolmeesje.

Burt
Verantwoordelijke Sfeer en Gezelligheid

Wat wil je later worden?
Een vlinder.

DE STUDENTENRAAD MATTERS

Waar is de Studentenraad zoal mee bezig? Het roze logo verschijnt te pas en te onpas in de mailbox, maar wat doet ze naast mailen? Op welke manieren beïnvloedt ze het dagelijks leven van de student? Om daarachter te komen neust **dwärts** in de projecten van de Studentenraad. Deze editie zit ik samen met coördinator Sociale Zaken Julie Stockmans om het te hebben over het mentaal welzijn van studenten aan UAntwerpen.

Als ik vraag naar de projecten rond mentaal welzijn waar de Studentenraad zoal aan werkt, legt Julie me uit dat dit wat anders in elkaar zit dan hoe ik het in gedachten heb. "De Studentenraad heeft in de eerste plaats een ondersteunende functie om de stem van de student te laten horen." Dat betekent dat ze geen grote evenementen organiseert, maar dat ze bijstuurt en helpt bij acties die vanuit de universiteit of Stad Antwerpen georganiseerd worden.

Op basis van de vragen en noden van studenten stelt de Studentenraad een dossier op waarmee de bestuursleden aan de slag gaan om een plan op te stellen dat de studenten kan helpen. Dit zijn projecten die rechtstreeks te maken hebben met mentaal welzijn, maar ook dossiers die zich focussen op een specifiek onderwerp dat een invloed heeft op de mentale gezondheid van studenten.

mind matters

"Het mentaal welzijn van studenten is een belangrijk thema dat niet alleen bij de Studentenraad leeft, maar ook bij het personeel van de universiteit en de Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS)", legt Julie uit. Het is een onderwerp dat bij studenten blijft hangen en waar veel aandacht aan besteed wordt.

Zo organiseert UAntwerpen jaarlijks de Mind Matters Week die volledig in het thema staat van het mentaal welzijn van haar studenten. Dat evenement komt volledig vanuit de universiteit en haar personeel, maar dit jaar zal de Studentenraad ook een activiteit organiseren tijdens deze week. Hierbij zal de focus liggen op het verbinden van studenten en zal de Studentenraad onthaastplekken aanbieden in Antwerpen. Ook buiten de universiteit wordt er veel ingezet op mentaal welzijn. Zo verwijst Julie naar CABIN, een samenwerking tussen het JAC en STAN, waar er verschillende dingen te doen en te verkrijgen zijn om studenten te helpen. Meer daarover kan je lezen op pagina 27.

"Over vragen van studenten kan ik nu nog niet zo veel vertellen", gaat ze verder. "Daarvoor dient onze studentenonderzoeking en deze verschijnt nog in de loop van het semester." Om accuraat te weten wat er leeft onder de Antwerpse studenten, is het belangrijk dat iedereen deze invult. Die bevraging gaat over alles wat er leeft in het Antwerpse studentenleven, van pendelen en op kot gaan, tot mentaal welzijn binnen en buiten onze universiteit.

Julie vertelt me dat er wel regelmatig vragen naar boven komen rond eenzaamheid en verbinding met anderen. Daar wordt op verschillende manieren aan gewerkt: "Bijvoorbeeld via CABIN en de Mind Matters Week, maar ook via het verenigingsleven proberen we daar enorm op in te zetten." Studentenclubs zorgen voor een samenhangingsgevoel binnen een studierichting of interesseveld en bij CABIN of het STIP kunnen studenten altijd terecht om een gesprek aan te gaan.

you matter

Daarnaast zijn er ook verschillende dossiers die een specifiek en doelgericht onderwerp hebben en daardoor minder in de kijker komen te staan. Zo werkt de Studentenraad mee aan de ondersteuning van personen met een lager inkomen zodat ze hun studie zonder zorgen kunnen afmaken. Verder ondersteunen ze ook eerstegeneratiestudenten. Dat zijn studenten die als eerste in hun familie aan een studie in het hoger onderwijs beginnen. Daarnaast is er een project dat zich focust op studenten met een andere achtergrond en internationale studenten die geen Nederlands spreken, om hen te helpen met hun studie in Antwerpen. "Dit zijn projecten die niet georganiseerd kunnen worden binnen een semester of zelfs binnen een academiejaar, maar waar jaren aan gewerkt wordt om het op punt te krijgen", legt Julie uit. Zo zijn er ook heel langdurende projecten die tijdens de ontwikkeling wel eens naar de achtergrond kunnen verdwijnen. Als voorbeeld hiervan haalt Julie de campus Drie Eiken aan, waar er verbouwingen bezig zijn voor een nieuwe blok en het dossier rond de nieuwe feestinfrastructuur voor de buitencampussen op tafel ligt. De nieuwe blok wordt gebouwd in samenwerking met de studentenhuusvesting Xior en vastgoedbedrijf LIFE en zal bestaan uit een sporthal, een nieuw restaurant, koten en studio's. De vraag naar een nieuwe feesthal kwam er meteen na de sluiting van Fort VI en het dossier van de Studentenraad kon dat tot nu toe al positief oplossen met een tijdelijke feesttent op Drie Eiken, terwijl er samen met het districtsbestuur van Wilrijk verder gezocht wordt naar een permanente locatie.

Al deze projecten en dossiers geven een stem aan de studenten en dragen hopelijk bij tot de onderlinge verbinding, het verminderen van een gevoel van eenzaamheid en een positievere stap voor hun mentale gezondheid op verschillende manieren. "Er wordt zeker over nagedacht, niet alleen over de mentale gezondheid van studenten nu, maar ook in de toekomst." □

tekst: Hanne Colémont
beeld: Amber Peeters
lay-out: Lena Vercammen

DE RESTAURATIE VAN DE RUBENSKAPEL: HET HERSTEL VAN EEN ANTWERPSE BAROKPAREL

In het historische centrum van Antwerpen, op nog geen vijfhonderd meter van de universiteitscampus Mutsaard, het hoofdkwartier van de opleiding Conservatie-Restauratie, vind je de majestueuze gotische Sint-Jacobskerk. Die herbergt een van de grootste culturele schatten van Antwerpen: de Rubenskapel, de laatste rustplaats van de beroemde Vlaamse barokkunstenaar Peter Paul Rubens. De kapel ondergaat momenteel een intensieve restauratie die haar oorspronkelijke glorie belooft te herstellen. Restauratie is een noodzakelijk, maar vaak een onopvallend onderdeel van historisch behoud en een aspect dat niet vaak genoeg belicht wordt. Deze herstellingswerken brengen daar verandering in door de aandacht op het vak zelf te vestigen.

de geschiedenis van de Rubenskapel

De Rubenskapel werd door Rubens zelf ontworpen, maar hij ging pas op zijn sterfbed, in 1640, akkoord met de bouw. De kapel is meer dan alleen zijn begraafplaats: hij hield tijdens het ontwerpen immers rekening met plaatsen voor tien naaste familieleden, waaronder zijn tweede echtgenote. Bovendien hangt zijn schilderij *Madonna omringd door Heiligen* als stralend middelpunt in deze kapel. Als kers op de taart bevindt het beeldhouwwerk *Mater Dolorosa*, vermoedelijk gemaakt door zijn leerling, de beeldhouwer Lucas Faydherbe, zich boven het schilderij. De *Madonna omringd door heiligen* werd rond het jaar 1630 voltooid door Rubens. Wie de oorspronkelijke opdrachtgever was? Dat weten we vandaag de dag niet meer. Wat we wel weten, is dat het schilderij nooit aan de opdrachtgever werd geleverd. De *Madonna* bleef in het atelier van Rubens en werd nog talloze keren herwerkt. "Het vooronderzoek toonde aan dat het schilderij tussen 1778 en 1970 minstens vier keer gerestaureerd werd", aldus Livia Depuydt, hoofd van het Atelier schilderkunst van het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium (KIK).

Na Rubens' overlijden, tien jaar later, werd het schilderij op zijn verzoek boven het altaar van zijn grafkapel geplaatst.

Het bleef daar tot het in 1794 door Franse troepen naar Parijs werd gestuurd. Zeven jaar daarna keerde de *Madonna* terug en in 1815 werd ze officieel weer in de Rubenskapel geplaatst.

Ondanks het gebrek aan concreet bewijs, wordt aangenomen dat Lucas Faydherbe de beeldhouwer is van de *Mater Dolorosa*. Dit beeldhouwwerk en het altaar van Cornelis van Mildert zullen samen worden onderzocht en gerestaureerd, wat hopelijk meer duidelijkheid zal geven over het beeld en Rubens' interesse in beeldhouwkunst.

barokparel of educatieve goudmijn?

Toen ik in september 2022 begon aan mijn opleiding Conservatie-Restauratie, had ik niet durven dromen zo dicht bij 'de actie' te zitten. Op nog geen honderd meter van mijn kot begonnen de restauratiewerken aan de grafkapel. In 2021 won de kapel de Erfgoed Challenge, een wedstrijd voor waardevolle Vlaamse erfgoedobjecten die dringend restauratie nodig hadden. De laatste rustplaats van de familie Rubens won terecht. Het interdisciplinaire team van het KIK ging meteen aan de slag met de voorbereidingen. Helaas waren de restauratiewerken niet toegankelijk voor toeristen. Vaak passeerde ik de kerk, die gesloten of alleen voor liturgie toegankelijk was. Pas in april ontdekte ik, tot mijn verrassing, een tentoonstelling over de restauratie. De voorkant en achterkant van de kerk waren gescheiden door een doek en de restauratie was nog niet klaar. Via kijkraampjes kon je de restauratie live volgen, met informatie over de herstellingen aan de glasramen, muurschilderingen en het orgel.

In onze opleiding leren we dat restauratie een kunst op zich is. De tentoonstelling, georganiseerd door het Vlaams Steunpunt voor Cultureel Erfgoed (FARO), toonde dat in de praktijk. Het was een unieke leerervaring die het belang van ons werk als conservatoren en restauratoren bevestigde. Een belang dat trouwens vaak over het hoofd wordt gezien. Conservatie heeft als doel om toekomstige restauratie te vermijden. Hiermee proberen we het object in een zo goed mogelijke staat te houden, zodat het bestand blijft tegen de tand des tijds. Concreet focussen we onze opleiding op het beschermen van de geschiedenis: als

niemand het geschiedkundig erfgoed in optimale staat houdt, dan gaat er een schat aan informatie verloren. De herstellingswerken in de kapel hebben mijn enthousiasme voor het vak verder aangewakkerd door de toewijding waarmee de conservatoren en restauratoren te werk gingen.

financiering: vereeuwigen je naam in de Rubenskapel

Na het winnen van de Erfgoed Challenge was de financiering nog niet volledig rond. Aangezien er geen prijzengeld verbonden was aan de wedstrijd, moesten de nodige fondsen verkregen worden via crowdfunding en sponsoring. Een gulle gift van het Fonds Vergnes hielp de restauratie aanzienlijk vooruit. Verder kon je in augustus 2022 deelnemen aan een yogasessie in de Rubenskapel om geld in te zamelen. Voor de financiering werden verder ook 75 goudkleurige sterren verkocht, die het plafond van het koor sieren. Deze sterren, tijdelijk verwijderd voor restauratie, boden de mogelijkheid om voor duizend euro je naam op de achterkant te laten zetten. Zo kon je jezelf of een dierbare vereeuwigen. Burgemeester Bart De Wever koos bijvoorbeeld voor zijn ster de inscriptie 'ad astra per aspera'. Dit betekent dat we enkel grote successen kunnen bereiken, als we eerst tegenslagen en moeilijkheden overwinnen. De familie Craenhals kocht dan weer een ster voor hun pasgeboren zoon en vele andere kunst- en restauratieliefhebbers steunden het project op eenzelfde manier.

de trekpleister van Vlaanderen: belangrijk bezoek

De grafkapel wordt terecht beschouwd als een van Vlaanderens belangrijkste trekpleisters. Het monument heeft door de eeuwen heen beroemd bezoek aangetrokken, waaronder gerenommeerde figuren uit de geschiedenis. In 1816 bezocht de Engelse dichter Lord Byron de kapel en schreef hij vol bewondering over het graf van Rubens in een brief aan een vriend. Hij verwees onder andere naar een personage uit het boek *The Adventures of Peregrine Pickle* van Tobias Smollett, die in extase bijna neerviel bij het zien van Rubens' rustplaats. Elizabeth Gaskell, auteur en goede vriendin van Charlotte Brontë, bezocht Antwerpen en publiceerde een kortverhaal, *The Poor Clare*, waarin een personage de Sint-Jacobskerk betreedt. De kerk en de grafkapel maakten duidelijk indruk op de schrijfster.

In 1849 bezochten de Britse Pre-Raphaelieten Dante Gabriel Rossetti en William Holman Hunt Antwerpen als critici van barokkunst. Hoewel ze in hun verslagen aangaven niet onder de indruk te zijn van de kapel, toont dit aan dat >

Rubens in de 19e eeuw al voldoende bekend was om zowel fans als critici naar Antwerpen te lokken.

Tijdens de zeventiende en achttiende eeuw konden Europese aristocraten via *Grand Tours* de grootste culturele steden van het Europese vasteland bezoeken. Dankzij de bloeiende kunstscène, waarvan Rubens een belangrijk onderdeel was, werd Antwerpen een onmisbare stop. Later in de negentiende eeuw werd Antwerpen hierin nog prominenter. Toen werden dergelijke bezoeken toegankelijker voor een breder publiek via de begeleide reizen van Thomas Cooke. Recenter verwelkomde de kapel ook acteur Jason Statham en model Rosie Huntington-Whiteley. Hun bezoek en hun Instagram-post benadrukken de tijdloze aantrekkingskracht van de Rubenskapel, die tot op vandaag zowel geschiedenisliefhebbers als beroemdheden blijft inspireren.

Het graf van Rubens is meer dan een toeristische bezienswaardigheid. Het staat symbool voor het rijke culturele erfgoed van Vlaanderen en de grandeur van de Vlaamse barok. Dit blijft een must-see! De herstellingen aan de kapel zullen hopelijk de herwaardering van Antwerpen als culturele trekpleister bevorderen en verdere investeringen in cultureel erfgoed stimuleren.

heropening in zicht

Voor wie nu ook interesse heeft gekregen en graag wil weten wat die restauratie nu concreet inhoudt, niet getreurd: de restauratiewerken naderen hun voltooiing begin 2025. Op woensdag 23 oktober biedt de stad Antwerpen in samenwerking met de Conferentie vzw een exclusieve inkijk in de restauratiewerkzaamheden in de Sint-Jacobskerk en de Rubenskapel. Ik zie jullie alvast daar!

tekst: Cato Van Lerberghe
beeld: KIK - IRPA (extern)
lay-out: Lena Vercammen

DE GOTISCHE MAGIE VAN

PARIS PALOMA

Begin september stond ik weer vol verwachting aan te schuiven om haar voor de derde keer live te horen: Paris Paloma. Als iets kleinere artiest heeft ze een loyale groep fans opgebouwd, die allemaal wel eens recht in het hart geraakt zijn door haar muziek. Haar werk vormt een etherische balans tussen teder en episch, met een geluid dat zijn origine vindt in de folk- en indiemuziek. Iedereen die ooit een blik op haar teksten heeft geworpen kan er alvast ook mee akkoord gaan dat Paris Paloma niet enkel zangeres en muzikant is, maar ook een poëet van hoge klasse.

Paris Paloma maakt nog niet zo lang officieel deel uit van de muzieksceen: in 2020 bracht ze haar eerste single uit, toen ze slechts 20 jaar was. Het was echter in 2023 dat ze in het publieke oog sprong met haar nummer *labour*. Als je één lied van haar kent, is het waarschijnlijk dit, en waarschijnlijk via TikTok. Over het hele platform resoneerde het nummer bij vrouwen en meisjes van alle leeftijden en etniciteiten, en ontpopte het zich zo tot een feministisch anthem dat op de achtergrond speelde van vele video's op de app. In *labour* zingt Paloma over de dubbele standaarden en de verwachtingen waar vrouwen mee omgaan in de maatschappij en geeft ze een ode aan die vrouwen wier relaties ten koste gaan van hun dromen en ambities. Het nummer is geschreven vanuit een poëtische woede en zet zo de toon voor de rest van haar discografie.

Dit jaar kwam haar debuutalbum *Cacophony* uit, waar *labour* deel van uitmaakt. Hierin zitten ook enkele andere nummers met soortgelijke thema's. Ze schrijft over haar ervaring met het

vrouw-zijn en de verschillende emoties die hierbij komen kijken: de woede en angst, maar ook de gevoelens van kracht, tederheid en samenhang. Ze schrijft vanuit haar eigen emoties en geeft zo een genuanceerd beeld van vrouwelijkheid dat vele fans diep raakt. Ze toont ook dat ze in staat is tot nuance: nummers als *drywall* en *last woman on earth* komen uit gevoelens van bedreiging en minderwaardigheid, ervaringen van geweld en objectivering. Toch is er nog steeds hoop in de liefde en een *happy end* in nummers als *triassic love song* en *village song*. Haar teksten zijn diep persoonlijk: andere nummers gaan dan weer over thema's als mentale gezondheid en familie.

Paris Paloma is geboren in Derbyshire in Engeland, en begon al met het schrijven van nummers toen ze veertien was. [↳](#)

Ze laat zich inspireren door de Griekse mythologie en gotische literatuur; net als in deze verhalen heeft ze het vaak over vergankelijkheid en de dood, waar ze consistent de schoonheid in ziet. Een voorbeeld hiervan is *bones on the beach*, waarin ze zich de rust en vrede voorstelt die de dood zou kunnen betekenen. Melancholie en fantasie vormen vaak een rode draad in haar muziek, die heel verhalend is. Ze gebruikt metafoeren uit veel verschillende aspecten van literatuur en religie en creëert op die manier een sfeer die heel kenmerkend is voor haar muziek. Haar teksten lezen vaak als poëzie en bevatten zo ook vele lagen die ontleed kunnen worden. Je hoeft echter geen literatuurwetenschapper te zijn om de boodschappen te begrijpen: de orkestrale composities en aanzwellende, emotionele melodieën zeggen vaak al genoeg.

Ook naast haar muziek doet Paris Paloma haar best om een gevoel van gemeenschap te creëren. Als kleinere artiest staat ze dicht bij haar fans en betreft ze hen bij haar kunst. Zo bracht ze een speciale versie van *labour* uit, namelijk *labour: the cacophony*, waarin je de stemmen van tientallen fans kan horen die na een oproep een opname van zichzelf instuurden. Daarnaast werd ik persoonlijk fan nadat een vriendin en ik een intiem concert bijwoonden in een kleine boekenwinkel in hartje Londen, waar ze voor de eerste keer enkele nieuwe nummers liet horen en na het optreden de tijd nam om met iedereen te spreken. Toen ik haar voor de tweede keer kon ontmoeten enkele maanden later, nadat ze gespeeld had als voorprogramma van Maisie Peters, wist ze ons zelfs te herkennen. Ik had dat niet verwacht, maar apprecieerde het enorm.

tekst: Julie Vanstraelen
beeld: Anne-Marie Dimitrov
lay-out: Thijs van Dam

Tussen het spelen door geeft ze ook altijd uitleg over haar muziek en wat die voor haar persoonlijk betekent; tijdens optredens is ze niet bang zich kwetsbaar op te stellen. Ook haar grotere concerten zijn meer dan gewoon een optreden. In september organiseerde ze bijvoorbeeld een boekenswap voor en na de show en spoorde ze fans aan om elkaar kleine briefjes te schrijven met gedichtjes, boodschappen of wensen. Nog nooit was ik op een concert geweest waar iedereen zich zo met elkaar verbonden voelde. De nummers zelf voelen extra magisch live en de aanwezigen zongen de longen uit hun lijf op de teksten die voor iedereen wel iets anders betekenden. Ook ik stond er vaak, ondanks de hitte, met kippenvel. Door de kleinere zaal, die desondanks volledig vol zat, slaagde ze er ook in om het publiek zich betrokken te laten voelen. Na haar grotendeels uitverkochte tour in Europa trekt ze nu ook naar Amerika. Dat is de magie van Paris Paloma: ze slaagt er met haar muziek in haar persoonlijke ervaringen herkenbaar te maken voor fans over de hele wereld. Als literatuurstudent kan ik ook zeggen dat haar teksten me soms in de aanwezigheid van een negentiende-eeuwse dichter laten wanen. □

CABIN IN THE WOODS

'T STAD

tekst: Pebbles Antonissen
beeld: Anne-Marie Dimitrov
lay-out: Thijs van Dam

Aan het begin van elk academiejaar vragen veel Antwerpse studenten zich af: "Wat gaat er dit jaar schuil achter de deuren van GATE15 op de Kleine Kauwenberg?" Dit jaar is het antwoord CABIN, een warme ontmoetingsruimte waar mentaal welzijn centraal staat. Medewerkers Elise en Gisia gaven me uitleg over dit bijzondere project.

Nog maar net heb ik plaatsgenomen wanneer Elise richting een tafeltje naast me wandelt met achter haar rug een verrassing. "Je hebt lang op je croque moeten wachten, hé?", vraagt ze een hongerige student. Voordat ze kan antwoorden, tovert ze een stuk cake tevoorschijn. "Kan ik het hiermee goedmaken?" De ontspannen sfeer van CABIN is meteen voelbaar.

"We proberen de warmte en gezelligheid van een living uit te stralen", bevestigt Gisia. Bij die warmte horen comfortabele zetels en gratis thee, koffie en water. Aan de bar koop je frisdrank en snacks aan schappelijke prijzen, waaronder cake die wordt gebakken door doelgroepmedewerkers. Dat zijn werkzoekenden die moeilijk toegang hebben tot de arbeidsmarkt. Daarnaast heeft CABIN ook een uitleendienst voor gereedschap.

Maar wat CABIN echt bijzonder maakt, is de sterke focus op mentaal welzijn. "CABIN is een samenwerking tussen het JAC (jongeren-aanbod van het CAW, voorheen het Jongerenadviescentrum, n.v.d.r.) en

STAN. Uit het studentenonderzoek dat STAN vorig jaar uitvoerde, bleek dat het mentaal welzijn van studenten erop achteruitging. Om de drempel naar hulp te verlagen, sloegen de twee organisaties de handen in elkaar", vertelt Gisia.

Die samenwerking resulteerde in CABIN, dat 18 september officieel de deuren opende. "Altijd ruimte voor koffie en een babbel", zo luidt de slogan. Voor die babbel kun je terecht bij studenten die er aan de slag zijn als vrijwilliger. "We proberen ook zelf te polsen bij studenten die binnenkomen hoe het gaat. We zijn nu enkele weken open en ik begin al wat namen en gezichten te kennen", voegt Gisia toe.

Bovendien komen er regelmatig professionele hulpverleners van het JAC langs bij wie studenten hun hart kunnen luchten en om advies kunnen vragen. "Uiteraard willen we niet concurreren met bijvoorbeeld het STIP. We werken complementair en verwijzen studenten door naar de meest geschikte hulp", benadrukt Gisia. Wie wat meer privacy wil tijdens zo'n gesprek, kan terecht in de gespreksruimte. "De deur van die ruimte is wel kapot gegaan tijdens de verhuis, maar er komt snel een nieuwe", lacht ze.

Een bezoek brengen aan CABIN kun je elke weekdag, al staat er binnenkort nog iets bijzonders op de planning. "In de week van 21 tot 25 oktober organiseren we een openingsweek. Tijdens die week staan er dagelijks workshops gepland. Nu organiseren we die workshops nog zelf, maar in de toekomst willen we nauw samenwerken met studenten. CABIN moet echt voor, door en met studenten worden", sluit Gisia af. Interesse? Scan de QR-code voor meer informatie. □

CULTUURKALENDER

Filmclub: Twisted Frames

eerste en derde woensdag van de maand om 19:30 in S.R.201

16/10 Wes Anderson
Wednesday

06/11 Nightmare Nostalgia

Clubconcert met Soe Nsuki

Koningin Elisabethlaan - Antwerp Symphony Orchestra

24/10

Lux Beata

Armeense muziek-groep - AMUZ

07/11

Leesgroep: Tjil - Daniel Kehlmann

De Groente Waterman

22/11

LOGIGRAM

EERSTE KUS AAN UANTWERPEN

Drie eerstejaarsstudenten, Alex, Ayoub en Charly, krijgen hun eerste Antwerpse zoen op Students on Stage. Alle drie kusten ze een tweededejaarsstudent!

Door logisch na te denken op basis van de tips, ontdek je wie wie kust, bij welk kraampje en wie het initiatief nam.

Vul een kruisje in bij een correcte bewering en een min wanneer de info niet van toepassing is. Binnen een vierkant kan er telkens maar één kruisje op één rij staan.

		2de-jaars			Initiatief			Kraampje		
		Robin	Noah	Dani	1ste-jaars	2de-jaars	Beiden tegelijk	Klio	Kinesia	Lingua
Iste-jaars	Alex									
	Charly									
	Ayoub									
Kraam	Klio									
	Kinesia									
	Lingua									
Initiatief	1ste-jaars									
	2de-jaars									
	Beiden tegelijk									

TIPS:

- 1) Ayoub en Dani klikten bij Klio
- 2) De tweededejaarsstudent die initiatief nam, heeft een vierletternaam.
- 3) Bij Lingua kusten twee initiatiefnemers met een even lange naam elkaar.

SUDOKU'S

		5				3		
4	3	6		2			9	8
2		7	5				1	
	6	9				7		
	2	8	6				5	9
3			9		5	2	8	
				5		1		
				4			7	5
		2	1			9		

MAKKELIJK

		5				3		
4	3	6		2			9	8
2		7	5				1	
	6	9				7		
	2	8	6				5	9
3			9		5	2	8	
				5		1		
				4			7	5
		2	1			9		

MOEILIJK

PUZZELS

SCHAAKPUZZELS

Studentenschaakclub De Rode Loper zegt ons elke editie met doordachte schaakpuzzels. De regels zijn eenvoudig: er is slechts één winnende zet(tencombinatie). Dat kan schaakmat zijn, maar ook materiaalwinst of net uit een dodelijke val ontsnappen.

ZWART AAN ZET - MATERIAALWINST

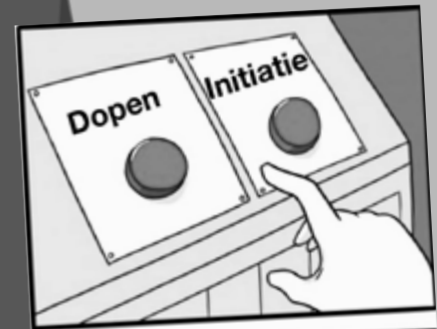
WIT AAN ZET - MATERIAALWINST

oplossing schaakpuzzels

1... a4 2. Lxa4 Dxa4 (2. Lc2 Dxb2#)
1. Txax3 Txax3 2. Ld6+ Kx8 3. Lxa3

	Good	Neutral	Evil
Lawful	Lawful Good Drinkbus	Lawful Neutral District/vandoag is't	Lawful Evil Kraan
Neutral	Neutral Good Plastic flesje hergebruiken	True Neutral Dorst hebben	Neutral Evil Plastic flesje
Chaotic	Chaotic Good Drinkbus met rietje	Chaotic Neutral Mok	Chaotic Evil Glas in rugzak

DE NEDERLANDSE INVAL

tekst: Myrddin-Merlijn Groffi
 beeld: Lena Vercammen
 lay-out: Julie Vanstraelen

Enkele weken geleden ontstond er ophef door een voorstel van Bart De Wever. De burgemeester pleitte voor luchtafweer rond de haven van Antwerpen. Online werd het voorstel alvast onthaald op veel ridicuul. Terecht? Misschien wel. Rusland ligt een heel eind weg en Duitsland heeft hopelijk zijn les geleerd vooraleer het een speciale militaire operatie begint om de volksrepublieken Eupen en Sankt Vith te bevrijden. Nee, het gevaar ligt niet bij hen maar bij onze noorderburen. Wat als ze een herkansing willen voor de Belgische onafhankelijkheidstrijd? Toch zou luchtafweer nutteloos zijn tegen hen: de Nederlanders zijn hier al.

Wanneer de zomer overgaat in de herfst ondergaat Antwerpen een kleine metamorfose. Nee, ik heb het niet over de vallende bladeren, maar over de studenten die triomfantelijk wederkeren naar hun koten. Een proces dat gepaard gaat met het achterlaten van lege blikjes Cara Pils en luid feesten. Maar wie over de muziek heen de gesprekken oppikt, merkt iets anders: harde g's en woorden zoals "mobieltje". Onder de studenten bevinden zich stiekem honderden Nederlanders, die ongemerkt onze stad zijn binnengeslopen. Langzaam maar zeker nemen ze onze universiteit over, inclusief dit studentenblad.

Maar het blijft niet bij de universiteit. Kijk maar eens rond in Antwerpen en vertel me wat je ziet: mensen die hun boodschappen doen in gloednieuwe Jumbo's en Albert Heijns, met Dille & Kamille-totebags over hun schouders. Ze fietsen naar huis en halen daar pakketjes van Coolblue en Bol.com uit hun brievenbus. Zelfs de oer-Vlaamse moordstrookjes in onze straten worden

vervangen door veilige fietspaden. Hoe moeten studenten wakker in de les aankomen zonder de adrenalinekick van bijna aangereden te worden?

Het is een verontrustende evolutie, maar het kan erger: wat als Nederland binnenvalt? Op café zul je gedwongen worden om waterig bier te drinken. Al dat bier zul je zelf moeten betalen: elke cent die iemand voorschiet aan de toog moet je als tikkie terugbetalen. Als je van al dat slecht bier honger krijgt, reken dan maar niet op een frituur die je een goede kaaskroket verkoopt: wie honger heeft moet een kaassoufflé uit de muur halen. Verwacht geen tact: als je er de volgende ochtend rotslecht uitziet, zal iedereen het je zeggen.

Waarschijnlijk zal het niet zover komen. Als je weet dat in de Nederlandse Tweede Kamer vijftien partijen zetelen, dan komen ze misschien net iets te slecht overeen om een inval te coördineren. Hun tanks zouden waarschijnlijk toch stuk lopen op de kwaliteit van onze wegen. Zolang we onze plicht vervullen om de Nederlandse studenten deftig bier te leren drinken en AV (Algemeen Vlaams) te leren praten, zullen ze een deel worden van het mozaïek van onze stad. Al wie hier bedenkingen bij heeft, kan gerust bij mij thuis langskomen in Nederland. □

BRIEF 1

DE AANKOMST

Dag *dwars*

Het is maandagochtend 9 september. Mijn gigantische koffer, trekkersrugzak en boekentas staan klaar en puilen uit van de kleren. Ik neem afscheid van mijn moeder om samen met mijn vader richting Praag te rijden. Ik wijs hem erop dat de musical Grease op dat moment niet echt het juiste gespreksonderwerp is. Ik wijs haar erop dat het allemaal wel goed zal komen. Daarna stap ik in en als echte *passenger princess* kies ik de muziek uit. De angst en opwinding zijn moeilijk uiteen te houden, maar ze zijn er allebei.

Ik ben nu achttien dagen alleen in Praag. Er is nog geen dag voorbijgegaan waarop ik geen leuke nieuwe mensen heb ontmoet en niets bijzonders heb gedaan. Het leven van een Erasmusstudent is een stuk onvoorspelbaarder dan dat van een normale student. Vaak weet ik pas op het moment zelf waar ik uit zal gaan of terecht zal komen. Langs de ene kant heeft iedereen de sociale ingesteldheid van een eerstejaarsstudent. De drang om zo veel mogelijk nieuwe connecties te maken, vrienden te vinden en vooral zoveel mogelijk mooie momenten te beleven, is heel groot. Langs de andere kant heeft iedereen de zelfzekerheid en de maturiteit van een masterstudent. Ik zit nu nog net op een roze wolk, de fase waar alles leuk en nieuw voelt. Iedereen die je tegenkomt, zie je als een vriend voor het leven. Het openbaar vervoer dat heel de nacht rijdt voelt nog als een geschenk van eender welke god. De winkelbedienden raken nog geïrriteerd doordat je telkens vraagt of ze ook Engels spreken omdat je Tsjechisch nog niet verder reikt dan "dobry den" en "na shledanou". Ik weet dat alles nog zal veranderen, maar op dit moment kan me dat even niets schelen.

tekst: Remco Terryn
 beeld: Remco Terryn
 lay-out: Ine Cuypers

Praag is dan ook geen slechte stad om student te zijn. Je kan bij vele restaurants een hoofdgerecht krijgen voor zes à tien euro. In een gewoon café bestel je een halve liter bier voor twee euro. Met een studentenkaart heb je openbaar vervoer aan veertien euro voor drie maanden. Het totaalplaatje was goedkoop geweest als de huur niet zo hoog lag. De metro brengt je van de ene kant van de stad naar de andere op tien minuten. Het studentenleven ligt daardoor verspreid over de hele stad. Je komt bijna elke dag ergens waar je nog niet geweest bent. Het helpt ook dat er door het hoge aantal internationale studenten enorm veel evenementen in naam van Erasmus gepland worden. Er is geen dag voorbijgegaan waarop ik niet ten minste de optie aangeboden kreeg om ergens een nieuw plekje te ontdekken: een nieuw barretje, een wijnfestival op een eiland, een feestje op een boot die over de Moldau vaart. Al ga je daar alleen naartoe, je vindt altijd wel mensen om mee op te trekken. Ik voel me opgevangen en verzorgd.

Nevelig

Je zal het maar voorhebben: het ligt op het puntje van je tong en toch kan je er niet opkomen. Dat ene woord ontglipt je keer op keer. Ook dit jaar schiet dwars alle schlemielen in zulke navrante situaties onverdroten te hulp. Maandelijks laten we ons licht schijnen op een woord waar de meest vreemde betekenis, de meest rocamboleske herkomst of de grappigste verhalen achter schuilgaan. Deze editie kijken we door de nevel heen.

Wil je slim klinken wanneer je een van deze herfstige dagen alweer over het weer praat? Noem de buitenlucht dan eens nevelig in de plaats van mistig en laat blijken dat je ook het verschil kent. Je hebt namelijk pas mist wanneer je minder dan een kilometer ver kan kijken, nevel is zijn iets zachtere broertje. Met dit meteorologische feitje zal je zeker al je vrienden omver kunnen blazen, moest je weer eens binnen vastzitten tijdens een van die eeuwige regenbuien met een tekort aan gespreksonderwerpen. Het woord nevelig vindt zijn, tevens ook zeer gesofisticeerde, herkomst in het Grieks en Latijn, afgeleid van respectievelijk *nephèle* en *nebula*. Al hadden die Oude Grieken en Romeinen waarschijnlijk net iets minder last van nevelig weer.

Wil je daarna het gesprek een andere richting dan het weer laten opgaan, dan kan je altijd overschakelen naar het onderwerp van die net opgestarte lessen en het woord hergebruiken in zijn andere, doch gerelateerde betekenis: nevelig betekent namelijk ook vaag. Begrijp je dus voorlopig niets van die lessen, maar wil je je onbegrip met iets mooiere woorden uitdrukken? Denk dan aan die niet-mist van vanochtend. Al vind ik dat ze wel iets hebben, die vage, nevelige, vroege ochtenden. □

tekst: Julie Vanstraelen
lay-out: Julie Vanstraelen

Herfst, dat betekent: de lessen die terug opstarten, bruin-geel-oranje wandelingen en zin in warme, zoete dranken. Halloween komt stilaan aanzetten en de dagen worden korter. Voor ons Belgen wil de herfst helaas ook zeggen dat we afscheid nemen van de zon tot aan het begin van de lente, wanneer ze weer door de wolken heen komt. We trekken vanaf nu onze regenjassen aan of steken een paraplu in onze rugzak om naar de les te gaan en de dagdromers onder ons zullen diep nadenkend naar de druppels staren die over de ramen lopen. De ochtenden zijn het beu om te starten met mooie zonsopgangen en verkiezen het vanaf nu om nevelig te zijn. Een staat tussen droog en regenachtig, net geen mist, maar wel genoeg om ons rillend buiten te laten komen. Nevelig: het soort weer waarbij je de kleine druppeltjes net niet boven de grond ziet hangen, maar toch met een vochtig gezicht het leslokaal zal binnenstappen.

we zuchten, en de wind huilt

met zoetzwarte bedenkingen ademen we

uit de mist van het kind dat we ooit kenden

dat niets wist, grijpend door de neveldruppels

van morgen

we dromen, en de wolken kreunen

onder het zwaargeestige weten ademen we

uit stromen van glinsterende tranen

staan we aan de kaaïen van vandaag met een

ziel vol zorgen

we willen vluchten van wat kan, moet, zal komen,

maar langzaam en gestaag ademen we

uit wat verborgen was

vragen we de hand aan de storm en fluisteren omlaag

adem.

tekst: Julie Vanstraelen
beeld: Margot Franckx
lay-out: Lena Vercammen

HOOFDREDACTEUR THIJS VAN DAM **ADJUNCT-
HOOFDREDACTEUR** JULIE VANSTRAELEN **REDACTIE** CASPER
PEETERS | CATO VAN LERBERGHE | ELENA CEUPPENS | EMMA
MERTENS | HANNE COLÉMONT | JULIE VANSTRAELEN | LOTTE
HELMERHORST | MYRDDIN-MERLIJN GROFFI | PEBBLES ANTONISSEN
| REMCO TERRYN | THIJS VAN DAM **POËZIE** JULIE VANSTRAELEN
EINDREDACTIE ELENA CEUPPENS (VERANTWOORDELIJKE) |
REMCO TERRYN (VERANTWOORDELIJKE) | CASPER PEETERS |
CATO VAN LERBERGHE | FLEUR GOOSSENS | HANNE COLÉMONT
| JULIE VANSTRAELEN | LOTTE HELMERHORST | MAYTÉ MENS |
MEREL NAUDTS | PEBBLES ANTONISSEN | THIJS VAN DAM | YULIA
YURYEVA **BEELD** INE CUYPERS (VERANTWOORDELIJKE) | LENA
VERCAMMEN (VERANTWOORDELIJKE) | ANNE-MARIE DIMITROV
| CATO VAN LERBERGHE | MARGOT FRANCKX | MATTHEW BOHEZ
| REMCO TERRYN | YULIA YURYEVA **COVER & BACK** LENA
VERCAMMEN **LAY-OUT** INE CUYPERS (VERANTWOORDELIJKE AD
INTERIM) | LENA VERCAMMEN (VERANTWOORDELIJKE AD INTERIM)
| JULIE VANSTRAELEN | THIJS VAN DAM **PR** JULIE VANSTRAELEN |
PEBBLES ANTONISSEN | THIJS VAN DAM **SOCIALE MEDIA** HANNE
COLÉMONT (VERANTWOORDELIJKE) | CASPER PEETERS | PEBBLES
ANTONISSEN **IT** HANNE COLÉMONT | STAN SCHEPERS | STEIN DE
GROOF **DRUKKERIJ** EPO

dwars is het redactioneel onafhankelijk studentenblad van Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. Het magazine verschijnt minstens drie keer per semester en wordt gratis verdeeld op de campussen van UAntwerpen. Op www.dwars.be vind je met stevige regelmaat nieuwe content.
Dit nummer werd afgesloten op 06/10/2024.

Vragen, opmerkingen en suggesties alsook lezersbrieven zijn van harte welkom. Anonieme brieven komen niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

Oplage: 1.500 exemplaren. VU. Tonny van Dam,
Prinsesstraat 16, 2000 Antwerpen

adverteren@dwars.be ■ contact@dwars.be ■ werving@dwars.be

